2. prednáška <u>ČÍSLICOVÉ POČÍTAČE</u>

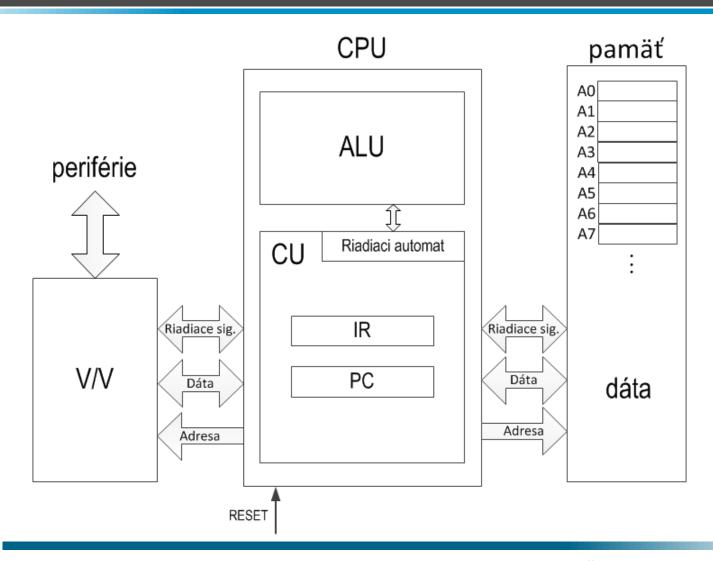
Jana Milanová

Fakulta riadenia a informatiky, Katedra technickej kybernetiky

- John von Neumann tvorca architektúry počítačov, ktorá sa používa dodnes,
- najväčší prínos koncepcie von Neumanna uloženie programu (inštrukcií) do pamäte podobne ako dáta,
- hlavné časti počítača:
 - □ riadiaca jednotka (control unit) **CU**,
 - □ aritmetická jednotka (aritmeticko-logická) ALU,
 - pamäť spojená pre dáta a program (hlavná, operačná),
 - vstupná a výstupná jednotka (ak sú spojené vstupovýstupná) – V/V,
- riadiaca jednotka a aritmeticko-logická jednotka sú v súčasnosti spojené – **CPU** (Central Processor Unit, Central Processing Unit),

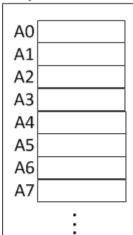

- □ charakteristika procesora:
 - dĺžka slova, ktoré je procesor schopný naraz spracovať, s ktorým procesor pracuje (8-bit, 16-bit, 32-bit, 64-bit),
 - podľa inštrukčnej sady:
 - CISC Complex Instruction Set Computer veľa inštrukcií, zložitejšie (Intel),
 - RISC Reduced Instruction Set Computer obmedzená sada inštrukcií, jednoduchšie,

pamäť

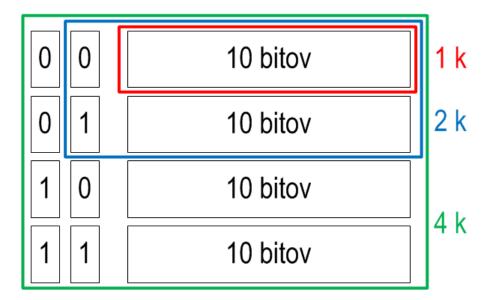
dáta

- pamäť hlavná pamäť, operačná pamäť; slúži na uloženie informácií,
- pri manipulácii s informáciami v pamäti (čítanie, zápis) potrebné zadať adresu; potom je možné prenášať informácie cez dátový kanál,
- dáta a kód programu sa nachádzajú v rovnakej pamäti,
- charakteristiky pamäte:
 - dĺžka slova v bitoch; určuje paralelne prístupnú dĺžku dátovej informácie (obvykle násobky 8-bitov),
 - kapacita udáva počet binárnych slov, ktoré je možné do pamäte uložiť,
 - kilo k $2^{10} = 1024$
 - mega M $2^{20} = 1024.1024$
 - \blacksquare giga G $2^{30} = 1024.1024.1024$
 - **r**ýchlosť charakterizovaná najmä:
 - doba prístupu prístupová doba; čas, za aký je pamäť schopná vydať, resp. zapísať informáciu od nastavenia správnej adresy,
 - doba cyklu najkratšia možná doba, ktorá uplynie medzi dvomi čítaniami, príp. zápismi,

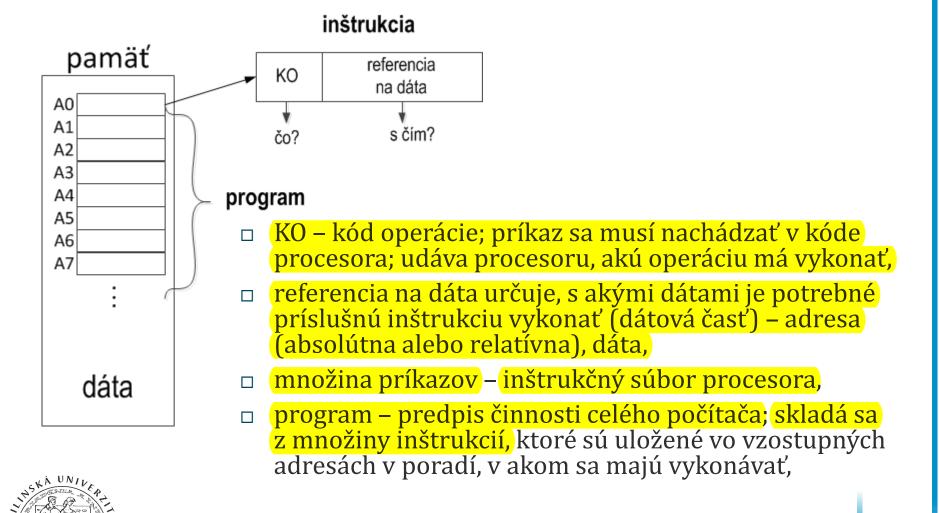
PAMÄŤ

- na adresovanie dvoch pamäťových buniek je potrebný 1 bit, na adresovanie 4 pamäťových buniek je potrebné 2 bity atď.,
- \Box 1 k = 2¹⁰
- \Box 4 k = 2^{12} = $(2^2 \cdot 2^{10})$

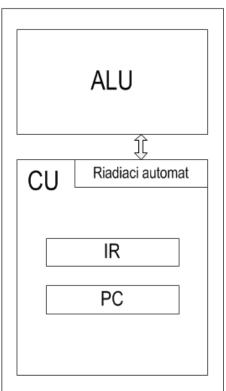

 \Box 1M = 2²⁰

CPU

RESET

- procesor riadi činnosť celého počítača prostredníctvom CU a
 zabezpečuje transformáciu dát prostredníctvom ALU,
 - ALU obsahuje bloky pre spracovanie dát sčítačka, násobička, logická jednotka a registre na krátkodobé uchovávanie dát,
- PC program counter, čítač inštrukcií (niekde označovaný ako IP instruction pointer); nachádza sa v ňom adresa aktuálne vykonávanej inštrukcie,
- IR instruction register, register inštrukcií; vo výberovom cykle sa do registra uloží aktuálna inštrukcia; nachádza sa tu počas celej doby jej vykonávania,
- reset zaisťuje, aby program, ktorý je uložený v pamäti, sa vykonával od začiatku; čítač inštrukcií sa nastaví na výrobcom stanovenú hodnotu (najčastejšie sa vynuluje), kde sa nachádza prvá inštrukcia základného programového vybavenia počítača,
- CU zariadenie, ktoré automaticky vykonáva inštrukcie uložené v pamäti; podľa von Neumanna údaje môžu byť uložené v tej istej pamäti, ak existuje nejaká možnosť, aby počítač rozlíšil, "čo je čo"; taká možnosť neexistuje, inštrukcie sa vykonávajú za sebou a s načítanými informáciami sa zaobchádza podľa toho, čo si o nich "myslí"; preto je možné program prepísať samým sebou (výhoda aj nevýhoda),

- CPU musí obsahovať kompilátor potrebný pre preklad inštrukcie,
- □ inštrukcie pre CPU musia byť elementárne,
- niektoré inštrukcie nepotrebujú operandy časť "s čím" (stop, halt, sleep, NOP, DI...),

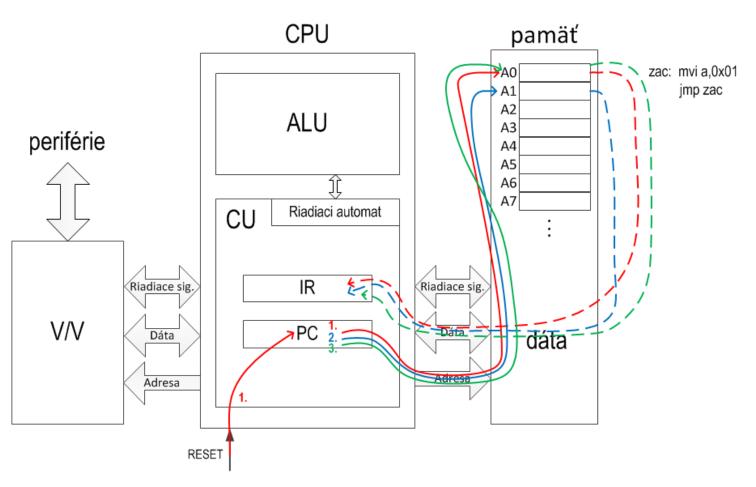
- □ V/V vstupo/výstup slúži na komunikáciu počítača s perifériami (aj s tými, ktoré slúžia na komunikáciu počítača s obsluhou),
- □ perifériu určuje adresa, cez dátový prenosový kanál prenos informácií z/do periférie, □
- riadiacim kanálom je riadená činnosť bloku,

- inštrukčný cyklus počítača (pracovný cyklus, fázy vykonania inštrukcie, postupnosť vykonávania inštrukcie):
 - výber inštrukcie z pamäte (fetch),
 - dekódovanie inštrukcie (decode) (výpočet adresy odpovedajúcej mikroinštrukcie na realizáciu strojovej inštrukcie),
 - výber operandov,
 - vykonanie operácie definovanej kódom operácie v inštrukcii (execute),
 - zápis výsledku (write) závisí od typu inštrukcie, niektoré inštrukcie nič nezapisujú,
- niekde popis dvomi fázami:
 - výberová obsah čítača inštrukcií vyšle riadiaci automat procesora na adresnú zbernicu pamäte; vydá riadiaci signál čítania z pamäte a obsah dátovej zbernice uloží do registra inštrukcií,
 - výkonná riadiaci automat vyšle na základe obsahu registra inštrukcií postupnosť riadiacich signálov, čím zabezpečí vykonanie inštrukcie; výkonný cyklus končí aktualizáciou obsahu čítača inštrukcií tak, aby v nasledujúcom cykle ukazoval opäť na aktuálnu inštrukciu,

11

Von Neumannova architektúra

- vlastnosti počítača s Von Neumannovou architektúrou:
 - počítač sa skladá z popísaných častí: CU, ALU, V/V, pamäť,
 - struktúra počítača je nezávislá na type riešenej úlohy, počítač sa programuje obsahom pamäte,
 - inštrukcie a údaje (operandy) sú v tej istej pamäti,
 - pamäť je rozdelená do buniek rovnakej veľkosti a ich poradové čísla sa používajú ako adresy,
 - cinnosť počítača je riadená programom, ktorý je tvorený postupnosťou inštrukcií (elementárnych príkazov), v ktorých spravidla nie je obsiahnutá hodnota operandov (t.j. program sa nemení pri zmene údajov); inštrukcie sa vykonávajú postupne tak ako sú zapísané v pamäti; (počítač je riadený "tokom inštrukcií"),
 - zmena poradia vykonávania inštrukcií je možná len pomocou podmieneného alebo nepodmieneného skoku (výnimka predošlého bodu),
 - na reprezentáciu inštrukcií aj údajov sa používa dvojková sústava,

HARVARDSKÁ ARCHITEKTÚRA

- Von Neumanova architektúra (známa aj pod názvom Princetonská architektúra podľa univerzity, na ktorej John von Neumann pôsobil)- možnosť efektívnejšieho využitia pamäťového priestoru; užívateľ sám organizuje rozdelenie pamäťového priestoru na uloženie programového kódu a údajov (vyplýva to zo spoločnej pamäte pre program a dáta); možnosť modifikácie kódu v priebehu jeho realizácie,
- Harvardská architektúra (podľa počítača Harvard Mark I.) predpokladá dva oddelené pamäťové priestory pre kód programu, prípadne nemenné konštanty, druhá časť pre spracovávané údaje,
- □ vlastnosti
 - oddelené pamäťové priestory umožňujú použiť inú dĺžku slova pre spracovávané dáta a inú pre inštrukcie programu; ich veľkosť môže byť značne odlišná, čo ďalej vplýva na potrebnú šírku adresnej zbernice,
 - typ pamätí býva odlišný "read-only" pamäť pre program a "read-write" pre dáta,
 - možnosť paralelného výberu a presunu kódu inštrukcie a operandov (príp. výsledku predošlej inštrukcie), pretože centrálna procesorová jednotka má k dispozícii dve nezávislé pamäte a prístupové zbernice to dovoľuje zvýšiť paralelizmus v procese spracovania inštrukcií,
 - použitie predovšetkým v špecializovaných procesoroch ako sú digitálne signálne procesory (DSP) a moderné mikrokontroléry (napr. PIC od firmy Microchip, AVR od ATMELu).

Ďakujem za pozornosť

Prednáška vytvorená z materiálov: Peter Gubiš – Číslicové počítače (podporné učebné texty) Ondrej Karpiš – Prednášky k predmetu Číslicové počítače